

Časopis žáků ZŠ a MŠ Dolní Bojanovice

ŠKOLÁČEK

červen 2024
XXI. ročník 2. číslo

Obsah

Úvodník	1
Slovo ředitele školy	2
Školní zprávičky	3
Zeptali jsme se za vás	11
Ze slohových sešitů	13
Historie školy	17
Ze světa přírody	19
Doporučujeme	20
Stránky pro holky	21
Stránky pro kluky	22
Recepty	23
Vtipy a zábava	24

Redaktoři školního časopisu

Šimon Herka, 6. A
Tadeáš Martínek, 6. B
Matěj Straka, 7. A • Martin Moravský, 7. A • Sebastian Herka, 7. A
Linda Červenková, 8. A
Petr Prygl, 8. B • Jiří Hanzalík, 8. B • Karla Šimková, 8. B
Eliška Čapková, 9. A • Zuzana Rebendová, 9. A
Barbora Havlíková, 9. B

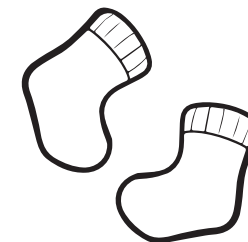
Tisk: Tiskárna Lelka, Dolní Bojanovice, červen 2024

Ahoj holky a kluci,

prázdniny se blíží a my tu pro vás máme letní číslo Školáčka. Je zaměřené na 40. výročí otevření školní budovy, které jsme si na jaře připomínali. Jaké to bylo dřív, na to jsme se zeptali paní učitelky Zemanové, která na naší škole učila 39 let! Tak se dočtete o tom, jaká jídla byla dřív v naší jídelně oblíbená. Ve kvízu si můžete ověřit, jak svoji školu znáte. Je tu i hodně zpráviček o tom, co dalšího jsme v druhém pololetí prožili. Nechybí ani vaše povedené příběhy ze slohových sešitů nebo vtipy o Pepíčkovi. A také jsme trochu vyzpovídali naše devátáky, jak budou vzpomínat na svoji milovanou školu.

Přejeme všem kráááásné prázdniny, ať jsou jen hezké zážitky. ☺

redakční rada Školáčka

Ponožkový den v prvních třídách

O faulech nejen fotbalových

Na konci června vypukne v Německu mistrovství Evropy ve fotbale a budeme držet palce našim fotbalistům. Dnešní moje zamyšlení ale nebude o fotbalových faulech, ale těch školních.

Faulů se bohužel dopouštíme i v naší škole, a to nejen v tělocviku. Faullem bezesporu je, když si žák z legrace stáhne při vyučování kalhoty a otočí se směrem k tabuli. Faullem je dlažební kostka umístěná při sběru papíru do krabice s papírem. Faullem je, když žák napíše stížnost vztahující se ke škole (to samo o sobě faul ještě nemusí být), ale kromě ředitele ji pošle na stovky institucí a adres a poškodí tím dobré jméno školy i paní učitelky. Hrubým faulem je dlouhodobé nepěkné chování některých žáků k jejich spolužákům...

Ve fotbale existuje žlutá karta – upozornění. Po dalším faulu následuje karta červená – vyloučení. Ve škole máme místo karet výchovná opatření – kromě pochval i poznámky, napomenutí, důtky a snížené známky z chování. Všichni učitelé – vaši školní „rozhodčí“ - si zcela určitě přejí, aby „karty“ používali co nejméně. Krásná vystoupení všech tříd při školní akademii ukázalo, že třídy umí táhnout za jeden provaz. Myslete na to prosím, až bude někdo z vás přemýšlet, jak a koho ve škole zfauluje. Protože faulovat je hloupé, zbytečné a ubohé. Ten, kdo fauluje, se největšího faulu dopouští sám na sobě...

Přeji všem žákům i zaměstnancům školy vydařené prázdniny bez faulů – plně sluníčka, radosti a zdraví!

Mgr. Martin Maňas

Den dětí připravili členové Školního parlamentu a pomáhali i devátáci

Školní ples 2024

Dne 1.2. v 18 hodin jsme na Generálce v Obecním domě poprvé odtančili naši pilně nacvičovanou polonézu. O dva dny později, 3. 2. 2024 se uskutečnil Školní ples. Pro nás devátáky začal už v 18:00 srazem. Před začátkem jsme si ještě párkrát zkoušeli tanec a taky jsme se fotili. V 20:00 začal samotný ples a 20:30 bylo zahájení a odtančení polonézy. V rámci polonézy na závěr paní učitelky představily a ošerpovaly žáky, kteří polonézu tančili. Malou chvíli poté bylo rodičovské sólo. Něco po půlnoci se vyhlásila tombola a pak už jsme šli domů. O týden později byl ještě Humanitární ples, který jsme si všichni také moc užili.

Letošní polonézu tančilo 26 holek a 15 kluků. Celou choreografii vymyslely a nacvičovaly s námi paní učitelky Hana Kuběnová

a Aneta Ištvánková. Děkujeme jim za trpělivost a odhodlanost. Děkujeme také všem, kteří se na organizaci plesu podíleli jakkoliv jinak. A všem budoucím devátákům plně doporučujeme do toho jít!

Zuzana Rebendová, 9.A

LYŽÁK (SOBOTA 27. 1. - PÁTEK 2. 2. 2024)

V sobotu ráno byl sraz v půl deváté, ale než se do autobusu daly věci a vybraly všechny papíry, bylo devět hodin. Tak jsme vyjeli. Po cestě byla jedna zastávka. Na chatu jsme dorazili něco po dvanácté hodině.

V neděli a v pondělí jsme strávili na svahu, až na 2 a půl hodiny, ve kterých jsme byli na obědě a odpočívali. Ve středu a ve čtvrtek to bylo tak stejně.

Úterý bylo odlišné. Dopoledne jsme strávili na svahu, a odpoledne jsme se vydali do „Vodního světa“ ve Velkých Karlovicích.

Večer, ve večerním programu, jsme hráli různé hry. Každý byl v nějakém týmu. Bylo 6 týmů se jmény Lyžaři, Lidi, Zamzongové, Hokejky, Chlebáci, Vatomy. Některé vymysleli učitelé, jiné my. Často používanou věcí byl ping-pongový míček a s ním různé nápady

například pinkání se lžičkou nebo shazování kelímků. Každý večer byla také nějaká přednáška o něčem, co souvisí s horami. V úterý byla i přednáška člena Horské služby.

V pátek se sbalilo, a jelo domů. U školy se vybalily věci, a byl úplný konec lyžáku.

Lyžák byl úspěšný, až na 1 maroda všichni sjeli velký svah. Někteří dřív, někteří později, ale přece.

Matěj Straka, 7.A

Recitační soutěž

Dne 21. 2. se ve škole uskutečnila recitační soutěž. Soutěžilo se ve 4 kategoriích.

- I. 1. třída vítězka Karolína Bílková
 - II. 2., 3. tř. vítězka Gabriela Esterková
 - III. 4., 5. tř. vítězka Rozárie Dvořáková
 - IV. 2. stupeň vítězka Adéla Halabrinová
- Soutěže se zúčastnilo 32 žáků.

Matěj Straka, 7.A

Divadlo Voskovec a Werich

V pondělí 26. února jsme šli do Obecního domu na představení s názvem Legenda V+W aneb Příběh Osvobozeného divadla. Seznámili jsme se s dvojicí Jiří Voskovec a Jan Werich. Viděli jsme hodně ukázek ze slavných her Osvobozeného divadla. Nechyběly ani známé písničky. Hodně jsme se nasmáli, vystoupení se nám líbilo a teď o této dvojici víme daleko víc, než dřív.

Šimon Herka, 6.A

Představení Romeo a Julie

Dne 6. března se osmáci a deváťáci vydali do Slováckého divadla v Uherském Hradišti na Romea a Julii, známý příběh o lásce a smrti dvou veronských milenců, kteří se milovali i přes nepřátelský vztah jejich rodů – Monteků a Kapuletů. V hlavních rolích hráli Pavel Šupina a Petra Staňková. Hráli představení podle stejnojmenné knihy, kterou napsal William Shakespeare, ale byly tam navíc i vtipy a narážky na přítomnost. Myslím si, že se divadlo povedlo a bylo to fajn.

Barbora Havlíková, 9.B

Noc s Andersenem

Všichni pátáci museli být v 17:00 před školou. Šli jsme nejdřív vybalit spacáky a karimatky. Navštívili jsme knihovnu a tam jsme měli program o nakladatelství Albatros. Hráli jsme hry a ukazovali si knihy, které vydal Albatros. Při návratu do školy jsme hráli na honěnou, pobíhali jsme před školou. Potom jsme se přesunuli na školní zahradu, měli jsme závody v běhání a kluci hráli fotbal.

Pak jsme měli ve třídě večeri a paní učitelky nám udělaly popcorn. Následoval volný

program. Hráli jsme vybíjenou a fotbal. Paní učitelky nám přichystaly stezku odvahy. Museli jsme se rozdělit do skupinek a postupně

jsme vycházeli. Na konci stezky jsme se měli podepsat na papír, kde stál kostlivec Pepa. Pak už jsme si lehli do spacáků a dívali se na Spangeboba v kalhotách.

Ráno jsme sbalili spacáky a karimatky a šli jsme snídat. Potom už jsme se rozešli

do svých domovů. Noc s Andersenem jsme si hezky užili a děkujeme paním učitelkám, že to pro nás připravily.

*Klára Olejníková
a Izabela Kučerová, 5.A*

Den Země

V pátek 19. dubna se v naší škole konal den Země. V mateřské škole na zahradě probíhaly zajímavé soutěže. Děti si to velmi užily i přes chladné počasí. Na druhém stupni se uklízelo. Pracovali jsme v okolí školy, vytrhávali trávu, sbírali větve a hlavně zametali.

Také k nám přijeli lektoři Úžasného divadla fyziky. Ti nám ukázali opravdu úžasné pokusy s oxidem uhličitým. Šestáci se učili o Fairtrade, tedy o významu spravedlivého obchodu, tedy aby dostali spravedlivou mzdu jak pěstitelé, tak i dopravci. Sedmáci

vytvářeli výrobky z recyklovaných materiálů, což je naučilo, že věci se dají využívat opakovaně, a také to podpořilo jejich kreativitu. Osmáci vytvářeli komiksy s ekologickými tématy, což se velmi povedlo. Deváté třídy se chopily tradiční výsadby stromků a letos to byla bobkovišeň.

Ve stejný den ráno se také konal sběr papíru. Den Země se vydařil a zvýšil povědomí o ochraně životního prostředí. Také jsme si užili spoustu zábavy.

Petr Prygl, 8.B

Škola v přírodě

Na školu v přírodě jeli čtvrtáci 19. května do Velkých Karlovic. Téma bylo Živly a byli jsme rozděleni do čtyř týmů: Voda, Oheň, Vzduch a Země. Každý den jsme měli nějakou hru, za kterou jsme dostali body. Každý tým si musel vyrobit svůj plakát. První večer jsme se představovali pomocí scénky.

Každý den jsme si měli psát deníček o zážitcích. Jezdili jsme na různé výlety, např. na bazén, do skanzenu a seznámili jsme se s výrobou sýra v muzeu Antonína Strnade-

la v Novém Hrozenkově. Jeden den jsme hráli vybíjenou a taky jsme si tiskli obrázky na trička. Paní učitelky nás nechaly dívat se na hokej. Ve středu večer jsme se dívali na pohádku Šťastný smolař. Poslední večer jsme měli karneval s diskotékou.

Cestou zpátky jsme se zastavili v ZOO Zlín, moc se nám tak líbili rejnoci a kapybary. Škola v přírodě byl skvělý zážitek.

Amálie Polášková, 4. B

Školní akademie

Dne 7. 5. se konala v Obecním domě školní akademie. Mohli jste tu vidět krásné představení Mimoňů, tanec z Rebelů, cvičení s koníky, třídy na výletě, taky třeba Čtvero ročních období, moderní tanec a nebo perfektní práci s rukama od páťáků.

Druhý stupeň předvedl např. reportáž ze školní jídelny, Perníkovou chaloupku trochu, MasterChefa, moderní tance nebo balet Labutí jezero a lá devátáci. ☺

Na prvním stupni zvítězili v hlasování tříd již zmíněni Mimoní (1.A) a na druhém stupni se stala vítězem módní přehlídka (8.B). Moc děkujeme za krásnou zábavu a těšíme se na další akademii.

*Tadeáš Martínek, 6.B
a Šimon Herka, 6.A*

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Dne 8. května se uskutečnila na naší škole akce Den otevřených dveří k příležitosti 40. výročí budovy školy.

Začátek akce byl v 9 hodin před školou, kde pan ředitel přivítal všechny přítomné a pozval je na prohlídku školy. Žáci 6. tříd zahráli školní hymnu. Všichni přítomní se těšili na prozkoumání školy. Přišlo mnoho známých tváří, např. paní senátorka Eva Rajchmanová, bývalý pan ředitel Jan Hanáček a mnoho bývalých učitelů. Po celé škole

i školce hosté mohli zavzpomínat na staré časy a kouknout se do různých učeben, kde byly nachystané různé aktivity od prohlížení fotek až po přírodovědné pokusy. Paní učitelky anglického jazyka nachystaly po celé škole aktivitu hledání pokladu.

Velké díky patří učitelům a žákům, kteří se podíleli na pěkném průběhu Dne otevřených dveří.

Jiří Hanzalík, 8.B

OTÁZKY PRO P. UČITELKU ZEMANOVOU

ZEPTALI JSME SE ZA VÁS

Jak dlouho jste učila v bojanovské škole?

Na Základní škole v Dolních Bojanovicích jsem učila od roku 1983 do roku 2022, to je, pokud dobře počítám 39 let.

Jak vzpomínáte na svoji první třídu na staré škole?

Myslím si, že asi každý učitel nezapomene na svou první třídu, kterou vyučoval. Moje první třída, kterou jsem učila na staré škole, byla zároveň první třídou v mé učitelské kariéře. Byla to třída 4.A a vzpomínám na ni velmi ráda. Na své učitelské začátky a na svou první třídu dnes vzpomínám s úsměvem, i když mi mnohokrát do smíchu nebylo. V prvním roce mého učitelování byla v Bojanovicích ještě stará škola, učilo se na směny, ranní a odpolední vyučování, v zimě se topilo uhlím v kamnech, vybavení a zázemí školy bylo slabé, ale byly tam fajn děti a učili tam bezva kantoři. Pamatuji se, jak jsem s obavami obcházela hejna pasoucích se hus, strachovala jsem se, že mi vyhasne v kamnech, že zaspím, že nebudu práci zvládat, prostě obavy jsem měla, jako každý, kdo začíná...., vlastně jsem se učila učit. Děkuji svým prvním žákyním a žákům a za to, že mi pomohli.

Jaká to byla změna, když se začalo učit v nové budově?

Změna to byla velká, prostředí a vybavení školy bylo o poznání lepší, moderní. Třídy byly prostornější, světlejší, vše vonělo novo-

tu. Navíc všechny učebny byly pod jednou střechou, tělocvična, jídelna, školní družina. Nemuselo se učit na směny, ani topit uhlím v kamnech ☺...

Mohla byste spočítat, kolik tříd jste celkem učila?

Podle fotografií, které si schovávám, jsem napočítala 13 tříd, kde jsem byla třídní učitelkou. Učila jsem ale i v dalších třídách jednotlivé předměty, např. TV, VV, přírodopis,... tyto třídy ale už nedopočítám ☺, bylo jich během mého působení v Dolních Bojanovicích celkem dost.

Jaké předměty jste vyučovala nejraději?

Ráda jsem učila tělocvik, přírodovědu, ale i ostatní předměty.

Budete vzpomínat na svoje třídy v dobrém?

Ano, na své třídy budu vzpomínat jen v dobrém, protože jsem děti učila ráda.

Jak vám chutnalo ve školní jídelně a co jste měla nejraději?

Ve školní jídelně mi chutnalo velmi, však to na mě taky bylo vidět ☺, navíc nejsem v jídelně moc vybíravá, tak mi chutnalo téměř vše, nejvíc jsem se ale těšila na svíčkovou nebo křenovou omáčku.

Máte nějaký veselý zážitek, na který ráda vzpomínáte?

Veselých zážitků jsem s dětmi zažila hodně, ať to bylo přímo ve vyučování, ve škole nebo

mimo školu, na výletech, na školách v přírodě...proto nelze vybrat jen jeden, ráda vzpomínám na všechny. Tak jako ráda vzpomínám na všechny své žákyně, žáky, na jejich rodiče, na své kolegyně a kolegy, na celé mé působení na škole v Dolních Bojanovicích, byla jsem tam ráda a přeji všem jen to dobré.

Děkujeme mockrát za odpovědi.

připravil Martin Moravanský
a Sebastian Herka, 7.A

anketa devátáků

Který rok byl podle tebe nejlepší?

9. třída	34 hlasů
7. třída	4 hlasy
6. třída	3 hlasy

Která akce byla podle tebe nejlepší?

1. Lyžák	23 hlasů
2. Vodák	14 hlasů
3. Plesy	11 hlasů
4. Škola v přírodě	6 hlasů

Které jídlo ti bude nejvíce chybět?

1. Boloňské špagety	7 hlasů
2. Rizoto	6 hlasů
3. Penne	6 hlasů
4. Saláty	5 hlasů
5. Buchtičky s krémem	4 hlasů

Na co/koho budeš nejvíce vzpomínat?

- Na všechny spolužáky a všechny srandy, které jsme spolu zažili, na pár učitelů a na našu školu. ☺
- Nejvíce budu vzpomínat na třídní kolektiv, spolužáky a kamarády. Samozřejmě i na některé učitele.
- Nejvíc budu vzpomínat na své přátele, samozřejmě, a potom na blbosti, co jsme děla-

li každou hodinu, každou přestávku, prostě pořád.

Vzkaz budoucím devátákům:

- Užijte si devítku co nejvíc, vím, že to říká každý, ale fakt to rychle uteče. Vytvářejte si co nejvíc zážitků, ale zkuste nenaštvát učitele. A hlavně se moc nestresujte z přijímaček, je to zbytečné. A už se, prosím vás, bavte všichni dohromady, věřte, že vám budou chybět i ti, do kterých byste to neřekli.
- Ať si spolu ten poslední rok užijou a ať se nebojí přijímaček, sice nebyly jednoduché, ale dají se zvládnout.
- Fakt si tu devítku užijte. I když vám to říkají všichni a už vás to možná dost otravuje, je to pravda. Hlavně se nehádejte kvůli blbostem.
- Užijte si poslední roky na škole, všechno uteče hrozně rychle. Nehroťte moc některé věci, všechno nějak dopadne. Bavte se spolu a dělejte srandu, samozřejmě s mírou.
- Važte si času, který ještě můžete se spolužáky strávit. Pořádně si užijte devítku na plné pecky a ničeho nelitujte.

připravily Zuzana Rebendová
a Eliška Čapková, 9.A

Malované čtení

Druháci tvořili malované příběhy, které se jim moc povedly:

1. března
Malované čtení
O sluníčku a měsíčku
Jednou ma ☺ svítil ☺
a říkal si: už jsem moc
starý měl bych jít do
důchodu. Když začalo
vichřet ☺ sepal
s měsícem slunce, slunce,
prosím převezmeš moji

práci? ☺ říkám budu
jako svítil celou noc?
Ano budeš, a co ☺ nebudeš
moci usnout ale když
chceš by tak dobře.
Když vřela noc ☺ vřelo ma
oblohu. A tak svítil až
dodnes.
Krásná práce ☺ ☺

1. března
Malované čtení
Moje kamarádka je milá.
Má ráda ☺ bravu, a má ráda
ovce: ☺, ☺, ☺, ☺. Ráda ☺
☺, ☺, a má ráda ☺ a ☺.
Má ráda ☺, ☺, ☺. A má ráda
☺, ☺, ☺. A má ráda ☺.
Jmenuje se Krystalinka mámi
☺. A má ráda ☺
Krásný příběh ☺

Vyjmenovaná slova

Třetáci měli za úkol vymyslet příběh na vyjmenovaná slova. Bylo těžké vybrat z velké nabídky hezkých příběhů, aspoň některé tu pro vás máme ☺:

O statku

Přemysl bydlel na statku. Ptáte se, jestli tam žil taky dobytek? Je to přece statek, ne? Bydlela tam kobyla, býk, kráva, ovce a kozy. Zapomněl jsem vám říct, kde ten statek je. Přece v Příbyslavi. Přemysl se musel starat o dobytek. Kolem dobytku létalo hodně hmyzu, a tak ho Přemysl musel odhánět.

Býk se jednou rozzuřil a zbořil celý příbytek. Přemysl ho musel zase stavět. Ještě jsem vám neřekl, kde Přemysl bydlel. Bydlel v karavaně. A v noci mu tam běhaly myši. A když přišlo, tak mu tam zatékalo a lezli mu tam hlemýždi. Takže žádný vymakaný byt to zrovna nebyl.

Přemysl chodil do lesa a dával tam seno do krmelce. A když měl štěstí, potkal slepýše. A kdo ví, třeba to bylo tam, kde je dnes statek Hrabínka. Možná ano. A to je konec. Nebo ještě ne, ale mě už bolí ruka a nepíše mi pero. Jo, a toho býka dali na pekáč.

Petr Jordán

Princezna a netopýr

Bylo, nebylo, v jednom krásném království žila pyšná princezna. Princezna měla na zámku dvě zvířátka. Slepýše a netopýra. Slepýš byl pyšný. Netopýr byl hodný, milý a rád pomáhal ostatním. Jednoho dne netopýr řekl pyšné princezně, že mu vadí, jak se čepýří. V noci ho pyšná princezna chytla do třpytivého pytle. Sedla na koně s netopýrem v pytli a jela do Chropyně. Kopyta zvonila o dlažbu. Tam nechala netopýra. Ten se po čtyřech hodinách dostal ven. Zpytoval svědomí, vrátil se na zámek a omluvil se prin-

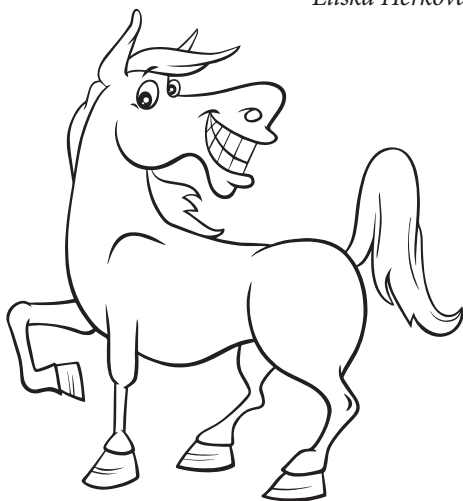
cezně. Ta mu odpustila. Žili spolu šťastně až do smrti.

Agáta Salajková

O pyšném koni

Byl jednou jeden pyšný kůň s růžovým třpytivým pramenem na hřívě. Ten kůň byl pyšný. Jednou se lekl netopýra a omylem se zamotal do pytle a rozbil si kopyto, takže klopýtal. Pak viděl slepýše. Taky se ho lekl a rozbil si pysk. Večer zpytoval své svědomí, jestli neudělal něco špatně, potom si vzpomněl, že byl moc pyšný a říkal škaredé věci druhým. Byl z toho smutný. Ráno, když se vzbudil, tak si vzpomněl, co zažil včera a řekl si, že už na sebe nebude tak pyšný. Už neříkal, že má nejhezčí hřívu, že je největší a že je vedoucí. Už ho měli rádi. Hráli si s ním, běhali po louce a hledali s ním potravu. Byl moc rád, že už není pyšný.

Eliška Herková

V 6.B PROCVIČOVALI PŘÍMOU ŘEČ

MEZI DVĚMA SEŠITY

„Ahoj,“ špitl jeden ze sešitů.

„Tak co, píše ten tvůj alespoň hezky?“ zeptal se druhý.

„Ale kdepak, vždyť on si ani nedělá nadpisy,“ stěžuje si.

„Co ten tvůj?“ zeptal se malý sešit slohu.

„Já nemám jeho ale ji,“ odpověděl sešit z přírodopisu.

„A jaká je?“ řekl ten druhý.

„No ta je zlatá, vždyť ona používá i fixyčky,“ chválí ji ten druhý.

„Tak ahoj,“ rozloučí se milý sešit.

„Ahoj, někdy příště,“ loučí se i druhý.

Tadeáš Martínek, 6.B

ZAPOMENUTÉ HRAČKY

„Hej ty! Ano ty v té krabici,“ zavolal špinavý plyšový pejsek na plyšáka rozhlížejícího se po smetišti, „Ty jsi tu nový, že jo?“ Malý lední medvídek přikývl, docoural se k pejskovi a sedl si na zem.

„Mě moje holčička ztratila, pak mě našli a dovezli sem,“ posmutněle špitl medvídek. „No to my všichni jsme ztraceni,“ povzdychne si pejsek a medvídek vyvalí oči. „Co, vás je tu víc?“ „Jasně že jo, co ti lidi všechno ztratí, to je hrozné a teď pojď, ukážu ti to tady.“ řekne na to pejsek, chytne ho za ruku a jde mu ukázat hlubiny království smetiště.

Alžběta Polášková, 6.B

A nakonec otiskujeme nejlepší příběh v rámci olympiády ČJ, kde psali osmáci a devátáci vypravování na téma Poprvé sám/sama...

Bylo mi 16. Mé dlouhé blond vlasy, velké modré oči, šatník plný moderního oblečení a bohatí rodiče mi na střední prakticky zařídili jízdenku na vlak vedoucí k popularitě. Jen co jsem vstoupila na pozemky té školy, věděla jsem, že tam tomu jednoho dne budu vládnout.

Nemýlila jsem se. Netrvalo dlouho a stala se ze mě nejoblíbenější holka na celé škole. Každá se se mnou chtěla přátelit, každý se mnou chtěl chodit. Těšilo mě to, dělalo mě to silnou. Sláva mě držela na hladině.

Byla jsem mladá, náctiletá dívka a mladé, náctileté dívky často lžou. Kdo mohl vědět, že každou neděli večer trávím ve společnosti kadeřnice, jež mi barví mé hnědé vlasy na perfektní čistou blond? Kdo mohl vědět, že pod modrými čočkami ukrývám pronikavé zelené oči a že mí rodiče možná jsou bohatí, ale už vůbec ne zamilovaní a navíc rozvedení? Přesně

tak. Nevěděl to nikdo. Co všichni viděli, bylo to, že kolem sebe sice mám spoustu holek, ale nikdo ani netušil, že žádná z nich mi vůbec není blízká. Hlavně ona. Jedna z mých spolužaček. Doopravdy jsem ji nenáviděla. Jenže ona za mnou neustále chodila, otravovala mě a já už to nemohla dál trpět. Začala jsem ji šikanovat. První jen slovně. Sem tam jsem jí do ucha zašeptala ošklivá slova narážející na její osobu. Později to zašlo dál než jen ke slovům. Jenže myslíte, že 16 leté já, kterému už sláva stihla stoupnout do hlavy, si z toho něco dělalo? Ne, samozřejmě že ne. Ale... pak se to stalo.

Přišli na to. Přišli na všechno. Přišli na šikanu, čočky i mé obarvené vlasy. Dodnes nevím, kdo roznesl všechny ty pravdivé věci o mě, které jsem tak pečlivě skrývala. Upřímně, teď už je mi to jedno. V té době se mi ale zhroutil svět. Pomyslná hladina zmizela a já už jen klešala na dno. Najednou jsem neměla nic. Ztratila jsem všechnu slávu, všechny obdivovatele a hlavně jsem ztratila samu sebe. Zůstala jsem poprvé, za celý svůj – v tu dobu – krátký život, úplně a naprosto sama...

Viktorie Vlašicová, 9.B

VĚDĚLI JSTE?

- Že Češi se vyznačují velmi **zajímavými a originálními** tradicemi?
- Že v **pivních reklamách** se kvůli pění dává do piva **prací prášek**?
- Že nejčastější název obce v ČR je **Nová Ves**? (nyní 62)
- Že první hraná hudba na měsíci byla od **Čecha**?
- Že **ČR je země hradů**. Česko se může pochlubit jejich **největší** hustotou. V takové malé zemičce se jich nachází více než **2000**.
- Že Pražský hrad je **největší hrad** na světě?
- Že máme nejhustší síť knihoven?

Martin Moravský, 7.A

Prvníáci byli slavnostně pasováni na čtenáře

Historie naší základní školy

V březnu jsme oslavili 40 let od vzniku nové školní budovy, a tak se podíváme do její historie a současnosti.

Dříve se vyučovalo na škole v Prostřední ulici, ta však posledních 30 let své existence neměla vyhovující podmínky, a tak se v roce 1981 položil základní kámen na novém stavebním místě. O čtyři roky později již na stejném místě stála nová 18 třídní základní škola s tělocvičnou a jídelnou.

Po několika letech provozu bylo samozřejmě potřeba provést rekonstrukce. A tak v roce 2002 počaly rozsáhlé rekonstrukce,

kteřé zahrnovaly výměnu oken, přístavbu půdní vestavby, zateplení fasády a rekonstrukci střechy. V roce 2003 byl přijat návrh na spojení mateřské a základní školy dohromady. Pro tento účel byly zrekonstruovány třídy druhého stupně a o dva roky později se zde již nacházely 4 třídy mateřské školy. Rekonstrukce neminula ani naši tělocvičnu. Ta prošla celkovým rozšířením a obnovou parket, oken a střechy. Do nové moderní tělocvičny chodí žáci cvičit od roku 2014.

připravila Eliška Čapková, 9.A

Názvy školy

- Obecná škola (1918–1946)
- Újezdni měšťanská škola (1946–1948)
- Střední škola (1948–1953)
- Osmiletá střední škola (1953–1961)
- Základní devítiletá škola (1961–1984)
- Základní škola (1984–2003)
- Základní a mateřská škola (2003–dosud)

připravil Tadeáš Martinek, 6.B

Kvíz naše škola 40 let

Sbírej písmenka a vyjde ti tajenka (řešení najdeš na str. 22).

1. Kdy byla otevřena nová škola?

- a) červenec 1965 A
- b) duben 1984 N
- c) září 1984 P

2. Kdo ze současných učitelů je na této škole nejdéle?

- a) Paní učitelka Kiedroňová A
- b) Paní učitelka Šilhanová J
- c) Paní učitelka Nováková Č

3. Která/é třída/y má/mají nejméně žáků?

- a) I. A, B (obě mají 14 žáků) Š
- b) X. B (15 žáků) O
- c) II. A (21 žáků) CH

4. Jak se jmenoval ředitel, který otvíral novou školu?

- a) Mgr. Pavel Maděryč S
- b) Mgr. František Jelínek E
- c) PaedDr. Zdeněk Mlýnek H

5. Jaká/é třída/y má/mají nejvíce žáků?

- a) 6. B (20 žáků) S
- b) 8. A (26 žáků) Š
- c) 10. C (28 žáků) Š

6. Jakými slovy začíná školní hymna?

- a) Jó jó jó tohle to je naše nejlepší školička na světě. U
- b) Na světě je hodně základních škol, tahle je ale nejlepší z nich. R
- c) Na jižní Moravě, směr Hodonín, je obec folkloru a dobrých vín. K

7. Kde se narodil současný pan ředitel Martin Maňas?

- a) v Dolních Bojanovicích P
- b) v Olomouci O
- c) ve Veselí nad Moravou D

8. Ve kterém roce začal vycházet školní časopis Školáček?

- a) 2001/2002 L
- b) 1979/1980 U
- c) 2020/2021 S

9. Kdy byla otevřena současná sportovní hala (tělocvična)?

- a) 2016 F
- b) 2014 (na 30. výročí) A
- c) 2004 H

10. Kdy byla připojena školka?

- a) 2004 !
- b) 2000 .
- c) 2015 ?

STROMY NAŠÍ ŠKOLY

Lípa – strom, který roste před budovou školy; je to opadavý český národní strom, z lipových květů je výborný čaj, naroste do své výšky (až 45 m) zhruba za 40 let. Lípa symbolizuje lásku, svobodu a přátelství.

Jabloň – ve školním sadě a vedle běžecké dráhy rostou jabloně; je to opadavý listnatý strom z čeledi růžovité.

Bobkovišeň – zasadili naši letošní deváťáci, v 9.B ho přejmenovali na „Anděla“; je to stálezelený keř; využívá se jako solitér nebo dekorativní živý plot; na jaře kvete bílými

květy, pak má černé plody; všechny části bobkovišně, včetně bobulí, jsou vysoce toxické a mohou způsobit otravu

Sakura – neboli třešeň japonská; zasadili deváťáci v roce 2014; je druh třešně původem z Japonska, Koreje a Číny; je známá především svými krásnými růžovými květy, které se na jaře rozkvétají; Sakura symbolizuje krásu, v japonské kultuře je také spojována s válečníky samuraji a buddhistickou filosofií, která zdůrazňuje prchavost života

Barbora Havlíková, 9.B

Jules Verne

Čtení na prázdniny

Francouzský spisovatel, dobrodruh, měl být původně právník. Již v 11 letech chtěl odejít jako plavčík na loď do Indie, ale rodiče se o tom dozvěděli a překazili mu to. Později se snažil uspět jako spisovatel a povedlo se mu to až s knihou „Pět neděl v baloně.“

Napsal také další známé knihy „Tajuplný ostrov“, „Cesta kolem světa za osmdesát dní“ nebo „Dva roky prázdnin“ Z méně známých jsou to například „Na kometě,“ či „Plovoucí město“ nebo „Patnáctiletý kapi-

tán“. V jeho knihách jsou často používány věci, které byly později vynalezeny (hlubokomořská ponorka), ale také věci, které ještě nebyly vynalezeny (alespoň ne v daném slova smyslu; např. tzv. „vynález zkázy“). Díky tomuto se stal jedním ze zakladatelů sci-fi. U jeho knížek se nebudete nudit a ještě budete mít co zapsat do čtenářského deníku. 😊

připravil Matěj Straka, 7.A

Modní trendy na léto

Když už začíná být léto, dost se nosí Baggy jeans s oversize trikem nebo cropp topem. Už se začínají nosit šaty, které jsou jak dlouhé, tak i krátké. Vzor mají malé jemné kytičky, které jsou většinou bílé na barevném podkladu. Boty se nosí bílé Nike Air Force 1 nebo

nějaké světlé tenisky. Šperky jsou nejčastěji z malých korálků nebo klasické zlaté a stříbrné. Mezi účesy najdeme nejvíce slick back nebo rozpuštěné trochu natočené vlasy.

Karla Šimková, 8.B

MS V HOKEJI 2024

V tomto roce se v České republice konalo Mistrovství světa v ledním hokeji (IIHF). Toto MS se konalo v Praze a Ostravě. Celkem se zúčastnilo 16 zemí: Česko, Švýcarsko, Švédsko, Kanada, USA, Německo, Slovensko, Finsko, Lotyšsko, Rakousko, Norsko, Kazachstán, Dánsko, Francie, Velká Británie a Polsko.

Účast fanoušků byla velmi hojná, za celé MS se zápasů zúčastnilo celkem 797 727 lidí.

Konečné výsledky:

1. Česko
2. Švýcarsko
3. Švédsko

Další den byly velké oslavy na Staroměstském náměstí spolu s hokejisty. Po zápase se Švýcarskem byla kabina českého reprezentačního týmu navštívena prezidentem Petrem Pavlem. Pak následně byli hoši 30. 5. pozváni na Hrad.

*za fanoušky Martin Moravanský
a Sebastian Herka, 7.A*

Tajenka ze str. 18: NAŠE ŠKOLA!

Retro školní kuchyně

Jak nám prozradila paní Šindarová, v minulých letech děti milovaly hlavně omáčky: svičkovou, na paprice, rajčatovou, ale také koprovou. Často závodily, kdo sní více knedlíků. Někteří kluci, ale i holky dokázali sníst i 14 knedlíků.

Jedním z oblíbených jídel v nové školní jídelně byly knedlíky s ovocnou omáčkou.

Zde je recept:

Do šťávy z kompotů (jahody, ananas, broskve, angrešt) se přidala marmeládová směs, citrónová šťáva, cukr a vanilkový pudink. Uvařila se omáčka, do které se pak vysypalo kompotované ovoce.

Na talíř se servirovaly kynuté knedlíky, přelily se omáčkou, posypaly strouhaným tvarohem, mletým cukrem a rozpuštěným máslem. V tehdejší době to byla svým způsobem delikatesa.

připravil Šimon Herka, 6.A

Devátáci na cyklovodáku

Učitel se ptá žáků, jak vysoká je jejich škola. Po chvíli Pepíček vyhrkne: „1,3 metru!“ Učitel šokovaně: „Jak jsi na to přišel?“ – „Snadno! Já měřím 1,6 metru a školy mám už po krk.“

V hodině matematiky se ptá učitel Pepíčka: „Kdybys měl 7 bonbonů a já bych tě o 2 požádal, kolik by ti zbylo?“ „Sedm.“

Děda s Pepíčkem jdou po ulici a uvidí třídní učitelku. Děda: „Schovej se, dnes jsi nebyl ve škole.“ Pepa: „Ty se schovej, měl jsi pohřeb.“

Pepíček říká mamince: „Mami, paní učitelka se mě dnes ptala, jestli mám sourozence.“ „A cos jí řekl?“ „Že jsem bohužel jedináček.“ „A co ona na to?“ „Bohu díky!!!“ ☺

Anička donesla ze školy poznámku: „Vaše dcera nic neumí.“ Otec si poznámku přečetl a připsal pod ni: „Právě proto ji posílám do školy.“

„Děti, kde leží největší jezero?“ ptá se paní učitelka. Pepíček se hlásí, ale paní učitelka ho nechce vyvolat, protože řekne zase nějakou blbost. Asi po půl hodině ho vyvolá a Pepíček řekne: „Největší jezero teď leží pode mnou.“

8. den bez čokolády. „Přestávám slyšet na levé oko.“

„Pepo, to jsou ale jedovaté houby...“ „Nevadí, to je pro paní učitelku.“

9 nejčastějších vět ve škole:

1. Za jak dlouho zvoní?
2. Co?! Jaká písemka?
3. Dáš mi to opsat?
4. Já to nechápu!
5. Jaká je hodina?
6. Jaká strana?
7. Já chci domů!!
8. Toto jsme se neučili!
9. Co říkala?

Školní vzpomínky: „Já zaklepu, ty mluvíš.“

Pepíček píše dopis z tábora: **Ahoj mami, píšu ti z našeho tábora... Viděla jsi ty záplavy v TV? O nás se neboj, jen nám uplaval stan a málem se utopil náš kamarád. Ale už tu máme dost vody na koupání a umývání!**

Žáci 7. třídy píšou písemku z matematiky. Naštvaný Franta pošeptá Pepovi: „Ten učitel je ale pes.“ Učitel na to zareaguje slovy: „Nenapovídej, Franto, Pepa na to musí přijít sám.“

Pepíček prosí tátu: „Tati, kup mi buben.“

„Nekoupím, budeš mě rušit při práci.“

Pepíček: „Neboj, budu bubnovat jenom, když budeš spát.“ :-)

Jde kolem domu dědeček a vidí Pepíčka, který se snaží dosáhnout na zvonek.

A tak se ho zeptá: „Nechceš, abych na ten zvonek zazvonil, chlapečku?“

Pepíček na to: „Tak jo.“

Dědeček zazvonil a Pepíček zakřičí: „A teď zdrháme, dědo.“

„Pepíčku, proč jsi včera nebyl ve škole?“

„Vy jste říkala, že kdo nebude mít domácí úkol, ať se tady ani neukazuje.“

„Pepíčku, pročpak jsi přišel pozdě do školy?“

„Protože jedna paní ztratila tisícikorunu.“

„A tys jí pomáhal hledat, vid’?“

„Ne, stál jsem na bankovce a čekal, až odejde.“

„Pepíčku, skloňuj slovo chléb.“

„Kdo, co? – Chléb.“

„S kým, s čím? – Se salámem.“

„Komu, čemu? – Mně.“

připravili

Linda Červenková, 8.A
a Petr Prygl, 8.B

